se pună în legătură cu stațiune de la Sable Island, la o distanță de 800 mile.

∴ Se fac la Cherbourg experiențe cu un telefon care va permite scafandrierilor să fie mereu în comunicație verbală cu suprafața mării.

∴ Una din marile fabrici de conserve din Kansas-City (Statele-Unite) a angajat un manicure însărcinat cu să supravegheze ca mâinile celor 75 femei cari prepară conservele să fie curate.

∴ Ziarul „Ruski Invalid" anunță că cele patru volume scrise de Kuropatkin asupra războiului ruso-japonez vor fi tipărite pe cheltuiala Statului. De oare-ce însă autorul nu avea la dispoziție o culegere completă de documente, nouă operă nu va putea fi considerată ca documentară. Afirmația ziarului „Times" că opera lui Kuropatkin a fost secfestrată; nu corespunde adevărului.

∴ Consiliul de războiu din Nürnberg (Germania), a condamnat la 4 ani temniță pe soldatul Treffer, care a dezertat și după mărturisirea sa a pus foc unei case, ca să ajungă la închisoare.

∴ Zilele acestea o femee, văduva lui Ioan Mihályi din Sânt-Mihai (Ungaria), a pornit din Turda spre casă cu un copil de 4 ani în brațe. Ajungênd în vîrful dealului Epres, ce se află în apropierea satului, s'a întâlnit cu patru lupi. Biata femee, de spaima cea mare, își pierdu mințile și și-a aruncat copilul bolnav în gura fiarelor flămânde. Până ce fiarele sălbatice au sfâșiat copilul, nenorocita mamă a scăpat cu fuga din naintea lor. După ce și-a adus aminte de copilaș că l'a aruncat lupilor, ajunsă acasă s'a spânzurat în podul casei.

∴ La Las-Esperalas (Mexic), s'a întâmplat o explozie într'o mină de cărbuni. 100 mineri au fost îngropați. Până acum s'au scos 43 cadavre.

∴ Ziarul „Grazer Tagespost" anunță că exploratorul Africei Seiner a sosit la Windhuk, sfârșind astfel călătoria sa de la cataractele lacului Victoria și până în Africa de sud.

∴ Diferite ziare străine au publicat senzațională știre că guvernul rus e pe cale de a încheia un acord cu Anglia și Japonia. Din Petersburg se anunță acum că adevărul e că tratativele cu Japonia și Anglia se urmează în mod satisfăcător și aceasta ar fi explicarea probabilă a știrei. Cordialitatea ce există în acest moment între Rusia și puterile sus menționate e dovedită de faptul că generalul Galitzin, șeful statului major, a avut deunăzi la prânz pe atașații militari ai Franței, Japoniei și Angliei.

∴ La Weissenbach, în Austria, a încetat din viață țăranul Rabel, în vârstă de 94 ani. El a făcut campaniile din 1848 și 1849 sub mareșalul Radetzky și a servit 14 ani în armata activă sub doui împerați, Ferdinand V și Francisc Iosif.

UNSFAT PE ZI

Cadaif.— Luați o jumătate de kilgr. de cadaif, ziceți „de cadaif," cruă Ungeți o tavă cu unt, așezând un rînd de cadaif, un rînd de migdale pisate. Sfîrșind așezarea, opăriți-l cu un sfert de kilgr. unt încins bine și dați la cuptor să se coacă. Pregătiți o jum. de kilgr. de zahăr legat puțin, adăugând și puțină vanilie. După ce s'a copt bine, se opărește cu zahăr legat și se mai pune la cuptor ca să mai scază. Cine voește îi poate pune la mijloc zmârcinată.

CHESTIUNEA
Obștiilor la Cameră

D. deputat Lascar L. Catargi a rostit în ședința Camerei de la 7 Februarie curent, cu ocazia discuției asupra proectului de lege a obștiilor sătești, următoarea cuvîntare:

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Dacă n'aș avea ideal, n'aș face politică, am ideal fiind că sunt optimist, sunt optimist fiind-că am o încredere nemărginită în viitorul progresului. Capitalul cunoștințelor umane crește zilnic, cum acest tezaur se transmite din generațiune în generațiune, omenirea trebue să progreseze în mod fatal.

Legea obștelor este o lege socială de primul ordin, după mine ea constitue adevărata soluțiune a crisei noastre agrare.

Sunt două probleme egal de importante, problema producțiunei și problema repartițiunei. Cunoașteți cu toții conflictul care există între capital și muncă, dacă legile ar fi bine chibzuite, ar exista cea mai perfectă armonie între capital și muncă. Dar din nenorocire, munca nu-și capătă dreptul ei, în repartițiunea bogățiilor.

Cea mai frumoasă formulă socială, pe care o cunosc este aceea a lui Auguste Comte, care spune: amorul ca principiu, ordinea ca bază, pregresul ca scop. Nu există știință, care să nu aibă formulele ei. Ast-fel ca să clădești o casă trebue să cunoști formulele architecturei, ca să construești o mașină, trebue să cunoști formulele mecanicei, ca să deslegi o problemă de matematică trebue să cunoști formulele de matematică. De asemenea ca să fii un om de Stat, trebue să cunoști formulele sociale. Omul de Stat trebue să cunoască dreptul natural, care este superior dreptului legiuitorului, omul de Stat trebue să caute să descopere acel drept și odată descoperit să-l traducă în legi. Idealul moral trebue tradus în ideal juridic. Precum putem fi artiști în construcțiunile noastre tot așa putem fi și artiști în instituțiunile noastre.

De când a intrat d. Iancu Lahovary la ministerul de domenii am fost în războiu permanent cu i-sa. Cauza este foarte simplă, concepțiunea sa asupra Statului este diametralmente opusă cu concepțiunea mea. D-sa consideră interesul claseĭ dominante ca fiind identic cu interesul general. După i-sa scopul primordial al statului este de a menține și de a mări puterea claseĭ dominante. Eŭ zic nu obiectul principal al activității Statului, trebue să fie interesele individuale al masselor.

Așĭ dori ca toate moșiile care nu se exploatează de către proprietarii lor, să nu se pot da în arendă de cât țăranilor. Deci a arenda moșiile Statului țăranilor, este o măsură excelentă, dar eŭ nu pot să mă împac cu licitațiunea publică.

Prima datorie a Statului este de a lua măsurĭ pentru ca muncitorii care lucrează pe domeniul seŭ, să nu fie exploatați. Multe sunt țările în care s'aŭ luat asemenea măsurĭ, ast-fel în Statele-Unite, legea prevede un maximum de opt ore de muncă, pentru muncitorii, care lucrează în uzinele Statului, legea merge și mai departe, ea prevede un maximum de opt ore de muncă pentru muncitorii, care lucrează în uzinele privaț, dar care uzine primesc comenzi de la Stat. În Franța muncitorii, care lucrează în arsenalele Statului, nu lucrează mai mult de cât opt ore pe zi. În Englitera ministerul de războiŭ, nu primește la licitațiunea publică de cât acele case care se obligă a plăti muncitorilor un minimum de salariu și care se obligă a nu le cere o muncă superioară de opt ceasurĭ pe zi. Vedeți dar că și în țările democratice și în țările aristocratice legiuitorul își dă din ce în ce mai bine seamă că rolul Statului nu este numaĭ un rol de dominațiune, ci și de civilizațiune. Statul trebue să fie un patron model, el nu trebue să speculeze pasiunea țăranilor asupra moșiilor, el trebue să arendeze moșiile sale țăranilor prin bună înțelegere.

Am zis că munca nu'și capătă dreptul ei în producțiunea bogățiilor.

Cum se creează o bogăție, economia politică răspunde prin muncă. Care sunt mijloacele de a dobândi proprietatea, codul civil răspunde prin succesiunea, prin donațiunea, între vii saŭ testamentară, prin efectul obligațiunilor, prin accesiune și prin prescripțiune.

Veți căuta în zadar munca, nu o veți găsi nicăerĭ.

Dacă considerăm opera acelora care au votat codul civil s'ar părea că societatea posedă de multă vreme maximul seŭ posibil de bogățiĭ, iar legea nu avea alt scop de cât a defini acele bogățiĭ și de a preciza în mod minuțios, modul lor de transmisiune.

Codul civil, care datează de mai bine de un secol a rămas tot așa de intangibil ca și în ziua reacțiuneĭ sale. Cele mai multe dispositiuni, pe carĭ le conține, sunt în flagrantă contradicțiune cu moravurile, obiceiurile și schimbările pe care progresul bogățiilor și mersul neîntrerupt al ideilor filosofice și sociale, au introdus în viața familiară și socială.

De ce legile nu se gândesc de cât la produs fără să se ocupe de forța producătoare. Fără muncă nu există bogăție și ca atare nicĭ proprietate, e curios să vezĭ produsul protejat, iar munca de fel.

De ce nu s'ar defeni munca, când s'a definit proprietatea? De ce nu s'ar proteja munca când s'a luat atâtea măsurĭ pentru a apăra proprietatea?

Comerțul care are ca scop transmisiunea proprietățeĭ a produselor, are onoarea unuĭ cod special, codul comercial, iar industria a cărei funcțiune *specială* este munca, apare ca o funcțiune secundară, ne având un interes juridic, de cât prin caracterul seŭ comercial, vânzarea produselor.

Statul intervine zilnic în favoarea capitalului, când Statul votează un tarif vamal, el creză în corpul națiuneĭ o clasă de privilegiați, al cărui minimum de beneficiĭ este legalmente fixat și asigurat în contra oriĭ-cărei tentative de concurență străină. De ce Statul nu ar interveni și în favoarea muncei?

În economia politică se discută foarte mult, dacă salariile muncitorilor au crescut în secolul trecut. Mai toți autorii recunosc că salariul real al muncitorului a crescut în secolul trecut. Dar aceasta nu constitue de cât una din fețele problemeĭ, cea mai puțin importantă din punctul de vedere social, cu toate că școala liberală caută mereu să pue acest punct în evidență.

Prima întrebare care se pune, este dacă salariile muncitorilor aŭ crescut în toate meseriile. Evident că nu; sunt multe meseriĭ în carĭ salariile aŭ rămas cu mult înapoĭ, ca să nu citez de cât salariile femenine, carĭ sunt manifest insuficiente, de asemenea și salariile muncitorilor carĭ lucrează la eĭ acasă. S'aŭ făcut anchete oficiale și în Franța și în Englitera, prin carĭ s'a constatat că această categorie de muncitorĭ lucrează de multe orĭ 18 ceasurĭ pe zi pentru un preț derizoriŭ. Și la noĭ dacă s'ar face asemenea anchete s'ar da de rezultate analoage, de oare-ce munca normală la noĭ este 12 ceasurĭ pe zi, ceea ce este o monstruozitate. Dar a doua întrebare care se pune, este de a ști dacă salariile muncitorilor aŭ crescut tot așa de repede ca inflațiunea capitalului mobiliar, adică dacă raportul salariului la produsul net al mijlocieĭ industriilor uneĭ țărĭ date, s'a menținut, a crescut s'aŭ a dat înapoĭ. De un secol incoace inflațiunea capitalului mobiliar este prodigioasă. În anul 1791 toate veniturile private ale întregeĭ Franțe erau evaluate la un miliard, cincĭ-zecĭ de milioane. Azĭ aceste venituri trec peste 25 miliarde anual. Concluziunea care se degajează din aceste cifre este următoarea: economia politică ne învață că să producĭ o bogăție, trebue să facĭ o asociație între capitalul viŭ, muncă și capitalul mort, banĭ, dar când este vorba de repartițiune, munca în cazul cel mai favorabil are dreptul la un plus infinitisimal de mic, pe când beneficiul capitalului poate fi ilimitat de mare.

Dacă s'ar face o anchetă agricolă la noĭ, s'ar constata că în acești 20 anĭ din urmă, valoarea moșiilor proprietarilor s'a îndoit, cel puțin, pe când condițiunile de muncă aŭ devenit de două orĭ mai grele. Cu alte cuvinte capitalul proprietarilor s'a îndoit, pe când capitalul muncitorilor, munca lor, s'a despreciat, sută în sută.

Plus valuta moșiilor proprietarilor nu provine din faptul lor, ea provine prin faptul creșterei populațiuneĭ. Soiul poate fi considerat ca un monopol, al cărei valoare crește proporțional cu populațiunea care valoare sub formă de rentă funciară profită actualului proprietar fără ca el să aibă acel merit.

Prima problemă, care domineză toate cele-l alte probleme, este problema populațiuneĭ. Mai ales pentru noĭ, problema populațiuneĭ este o chestiune de viață saŭ de moarte. Cu cât vom fi mai numeroșĭ, cu atât existența noastră națională, va fi mai asigurată. E trist ca să constați cu cât populațiunea rurală se înmulțește, deci cu cât ea își face mai mult datoria față de țară, cu atât clasa dirigintă îĭ impune condițiuni de muncă mai grele. Rolul Statului este de a ține balanța între capital și muncă, și cu cât un Stat este mai civilizat cu atât balanța luĭ trebue să fie mai dreaptă.

Când am venit la putere, am zis d-luĭ ministru de domeniĭ că sunt miĭ de țărani, care aŭ vândut zecimĭ de miĭ de pogoane de pădure, de brad secular pe un franc saŭ două franci pogonul, care valorează de la 500 leĭ în sus. Am spus domnului ministru că aceste contracte se pot casa cu multă ușurință, să căutăm să le casăm și în urmă să le cumpere Statul. D. ministru de domeniĭ, nu a crezut de cuviință să intervie, de oare-ce «axioma beati possidentes» îĭ este scumpă. Țiu să constat că miĭ de țărani aŭ fost expropriați fără indemnitare în favoarea celuĭ mai mare dușman al neamuluĭ românesc, în favoarea ungurilor, de oare-ce aceste păduriĭ aŭ fost cumpărate de societățĭ ungurești.

Am cerut guvernuluĭ să vie cu un proiect de lege prin care să interzică societăților de asigurare de a mai cumpăra moșiĭ în țara românească. E trist să constați că cele mai frumoase moșiĭ ale acestuĭ țărĭ se găsesc în mâinele societăților de asigurare, când acțiunile acestor societățĭ se găsesc în străinătate în mâinile streinilor. Moșiile societăților de asigurare valorează azĭ multe zecimĭ de milioane, dacă nu se vor lua măsurĭ urgente și energice, în curând societățile de asigurare vor avea moșiĭ, care vor valora sutimĭ de milioane. Societățile de asigurare violează art. 7 din constituție și regret să constat că nicĭ un guvern nu este în stare să le pue în regulă.

Am asistat mai deunăzi la interpelarea d-luĭ Sturdza la Senat. D. Sturdza a făcut un portret hidos de situațiunea țăranilor. În momentul de față nu voĭ să discut răspunderile. Dar când un fost prim-ministru și un viitor prim-ministru îți spune în plin parlament că țăranii acestuĭ țărĭ sunt într'o mizerie extremă, un lucru, care de alt-fel este de notorietate publică, cred că am face bine să vorbim, mai puțin de reclădirĭ din temelĭ, și să ne o-cupăm mai mult de situațiunea materială și morală a țăranilor.

Cu toate că țăranii se găsesc într'o mizerie extremă, arenzile se suie în proporțiuni gigantice, nu este un mister pentru nimenĭ, ca aceste urcărĭ de arenzĭ ce fac pe spinarea țăranilor, exploatându-se munca lor într'un mod și mai intensiv. Dacă ceasornicul politic al ministruluĭ de domeniĭ nu ar merge cu 100 de anĭ înapoĭ, d-sa ar fi depus pe biuroul acestuĭ Camere în prima zi când s'a deschis acest Parlament, reforma tocmelilor agricole, o reformă care se impune. Nu a-și putea să recomand în deajuns acelora, care pot luă măsurĭ, dar care nu vor, o frază pe care a scris'o un conservator, un fost rector al Universității din Berlin, un membru al Camereĭ de Segnorĭ. Un poper poate să declare războiŭ altuia, când acel popor atentează la bunurile sale, cele mai sacre, de asemenea, o clasă care poate să probeze că este oprimată, ea are dreptul să recurgă la forță, pentru a pune capăt mizerieĭ sale. Protestărĭ,

Carĭ sunt măsurile carĭ se impun? Partidul liberal precoaisează casa rurală. Eŭ sunt contra caseĭ rurale pentru multe motive. Azĭ nu vă voĭŭ da de cât treĭ.

1). Clasa Rurală nu ar rezolvi problema agrară, ea nu ar face de cât să amâne chestiunea. Peste 20 de anĭ ne-am găsi în aceeași situațiune ca și azĭ. Cred că nimenĭ nu va putea să conteste acest fapt.

2). Pământul valorează în termen mediu 300 leĭ pogonul azĭ. Dacă s'ar vota casa rurală mâine, țăranii ar plăti 600 leĭ ceea ce nu valorează de cât 300 leĭ, deci după mine casa rurală ar fi cea mai mare spoliațiune a secoluluĭ.

3). Condițiunea socială a miculuĭ proprietar, care parvine să se mențină, grație uneĭ munci uriașe și a uneĭ vieți foarte frugală, nu presintă nicĭ un pericol social, cu toate acestea această condițiune nu este de dorit, fiind-că după principiul celeĭ mai mariĭ economiĭ, idealul nu consistă într'o muncă uriașe și o viață mizerabilă, ci într'un traiŭ bun cu un minimum de muncă.

Idealul nu constitue să împarți pământul, ci să împarți venitul pământuluĭ. Toată economia politică este dominată de problema producțiuneĭ. Acele instituțiuni sunt cele mai bune, care aŭ de scop a mări producțiunea. Toate progresele agricultureĭ aŭ eșit din domeniile mariĭ. Buchenberger îți demonstrează cu statistice oficiale în mână că proprietățile micĭ produc de la 10—15 quintale metrice de cereale la hectar, iar proprietățile mariĭ produc de la 50—80 quintale metrice de cereale la hectar. Conrad susține aceeași teorie, dar dovada cea mai peremptorie că producțiunea în mare este mai productivă de cât producțiunea mică, sunt societățile cooperative. În țările unde proprietatea este divizată în acele țărĭ exploatațiunea agricolă se face de către societățĭ cooperative. Ce este o societate cooperativă, dacă nu o exploatațiune în mare. Dacă exploatațiunea în mare este mai productivă de cât exploatațiunea în mic, nu văd de ce s'ar favoriza prin legĭ morcelarea solului, când avem deja codul civil, care are de ja ca prim efect să divizeze moșiile.

Codul civil mai are încă un alt efect, el face că moștenitorul primește bunul seŭ grevat de datorĭ a priori, moștenitorul în loc să întrebuințeze câștigurile sale, pentru a ameliora cultura sa, el este forțat să întrebuințeze aceștĭ banĭ pentru a stânge hipotecile care grevează bunul seŭ, și dacă ei parvine a se libera, succesorul seŭ se găsește în aceiași situațiune ca și dânsul, poate într'o situațiune mai rea dacă valoarea pământuluĭ a crescut în acest interval.

Pentru aceste motive și multe altele sunt contra Caseĭ Rurale. Soluțiunea cea mai bună a crizeĭ noastre agrare este ca Statul să-și recunoștitue domeniul seŭ, să-l declare inalienabil și să-l dea de bună-voie țăranilor în arendă.

Pentru aceste motive am combătut licitațiunea publică. Așĭ fi voit să depun un amendament în acest sens, dar cum el nu ar trece nu fiind-că spiritul Camereĭ îl-ar fi contra, ci pentru alte motive. Voiŭ aștepta timpurĭ mai bune.

Lascar L. Catargi,
Deputat.

DIN BUCOVINA
(Corespondență part. a ziarului «Universul»)

Suceava, 8 Februarie.

Meetingul partidului național român

Se știe că pentru astă-zi, atât partidul „național" cât și partidul democrat („dirigența") aŭ convocat o adunare electorală în Suceava, pentru ca să se fixeze un candidat de deputat.

Meetingul „național" român s'a ținut în sala hotelului „Central", iar adunarea poporală electorală s'a ținut în sala hotelului „Langer".

Fiind două întruniri se înțelege de la sine că fie-care își avea aderenții seĭ. Pe când în jurul partidului „național" este concentrată cea mai mare parte din inteligență, partidul „dirigenței" se compune din deputații dietali, din Parlament și din majoritatea țărăniméi.

Cu toate că adunările aŭ fost anunțate pentru orele 12 în ziuă și 2 p. m., cea mai mare parte din participanți, aŭ sosit deja în ajunul adunărilor.

În acest district însă, s'a arătat că partea dominantă o ședă partidul „național", căci pe când la meeting aŭ participat aproape 4000, la adunarea electorală convocată de dirigență, numărul a fost numaĭ de peste 2000.

Președiul meetingului național a fost condus de către consilierul Turcan.

După ce acesta salută în mod obișnuit pe cei prezenți pentru încredere dată ea ales președinte al meetingului de astă-zi, mulțumește celor prezenți pentru participarea în masă.

Ca primul orator se acordă cuvîntul secretarului de tribunal d. Toma care într'o cuvîntare lungă, critică politica democraților și în special a deputaților Onciul și Lupu zicînd că Bucovina și-a pierdut caracterul românesc și este dată pe mâna rutenilor tiseri.

După aceasta luă cuvîntul adjunctul Deri Popovici, care discută despre organizare și declară că conservatorii și democrații aŭ fost întotdeauna contrari unei organizațiunĭ a Românilor.

Apoĭ dă citire programului partidului național, care cuprinde 5 puncte mai principale și care are cam următorul cuprins:

1) *Pe terenul bisericesc*: Partidul național român va cere deplina autonomie a bisericei gr.-or., convocarea și instituirea definitivă a congresului bisericesc înzestrat cu toate drepturile cuvenite după canoane și legile Statului. Averea bisericească să fie întrebuințată numaĭ spre realizarea scopurilor sfinte pentru carĭ e menită. Conservarea neștirbită a caracterului istorico-român al bisericiĭ, precum și respectarea drepturilor eĭ.

2) *Pe terenul școlar*: Cere învățămîntul național în marginele garantate prin legile fundamentale de Stat și respectarea acester legĭ cu privire la școalele poporale profesionale.

De asemenea va pretinde cu toată energia și puterea argumentelor introducerea învățămîntului național în măsură corespunzătoare la universitatea din Cernăuți, în prima linie însă prin crearea unei catedre pentru istoria națională.

3) *Pe terenul administrativ*; Cere dirigătorii imparțiale și obiective cu deplina cunoștință a limbiĭ țărĭ și a națiunĭ românești.

Nu va mai suferi, ca funcționarii români să fie persecutați din causa naționalității și a simțimintelor lor.

Nu va suferi ca poporul și limba română să fie în mod vitrig tratate și disprețuit legilor fundamentale de Stat.

Cere separarea completă a Bucovineĭ în toate afacerile publice și dezlipirea eĭ de sub influența galițiană (polonă).

4) *Pe terenul economic*: Va lucra din răsputeri ca țăranul român să rămână stăpân al pământuluĭ și averii sale, și se va opune cu toată energia contra curentuluĭ de emigrare.

5) *Pe terenul politic*: Va lucra la desvoltarea autonomiei țărĭ, dar numaĭ garantându-se existența intactă națională.

Va căuta să organizeze poporul român într'un singur partid național, constiu de toate drepturile și datoriile sale.

După aceasta propune într'o resoluțiune crearea partidului național în comitete districtuale și numaĭ pe baze naționale. Rezoluția a fost primită.

După aceasta urmează constituirea comitetelor districtuale. Apoĭ mai vorbirĭ mai mulți țărani—oameni de încredere ai partidului—după care se declară, sub urale de „Să trăiască", meetingul ca terminat.

Adunarea electorală a dirigenței

In sala hotelului „Langer" a avut loc adunarea electorală a dirigenței.

La această adunare, președinția a fost condusă de către deputatul Simionovici.

Baronul Hurmuzachi, a făcut o dare de seamă amănunțită a activității sale și care a fost primită cu vii aplause.

La propunerea protestul Morariu, a fost proclamat ca candidat de deputat baronul Hurmuzachi.

Divad.

UN PROVERB PE ZI

Cine nu plânge, se plânge.

„Universul" în provincie
(De la coresp. nostri particulari)

Sâmbătă 10 Februarie.

TECUCIU.—Consiliul de revisie pentru tinerii ce aŭ a forma contingentul claseĭ anuluĭ 1908, începând operațiunele la 15 a curentei va lucra în acest județ în zilele indicate mai jos după următorul itinerar.

În comuna Ivești, la 15, 16 și 17 Februarie și anume:

Ziua I comunele: Fundeni, Vladimirești, Movileni și Călmățuiŭ

Ziua II și a III comunele: Umbrărești, Liești, Bucești.

În orașul Tecuciŭ la 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 Februarie și 1 Martie și anume:

Ziua I comunele Poiana și Negrilești.

Ziua II comuna Nicorești.

Ziua III comunele Cozmești și Barcea.

Ziua IV comunele Puțeni și Matca.

Ziua V comuna Corod.

Ziua VI comunele Tigănești și Tecuciŭ.

Ziua VII, VIII, IX și a X, orașul Tecuciŭ.

În com. Brăhășești în ziele de 2, 3 și 4 Martie, ast-fel:

Ziua I comuna Homocea.

Ziua II com. Buciumeni, Țepu și Valea Rea.

Ziua III com. Gohor și Brăhășeștiĭ.

În com. Podu-Turcului în zilele de 6, 7, 8, 9 și 10 Martie și anume:

Ziua I în com. Colonești, Răchitoasa, Burdusaci, Motoșeni-Crăești și Stănișești.

Ziua II com. Onceștiĭ, Godinești, Vulturenĭ, Corbeasca și Condrăcești.

Ziua III Corbița, Corni, Negulești, și Galceana.

Ziua IV și V com. Giurgiceana, Muncel și Podu-Turculuĭ.

Reclamațiunile ce se vor primi se vor judeca la 22 Martie pentru com. din plasa Ivești, fără Barcea și Puțeni, la 23 și 24 Martie pentru orașul Tecuciŭ, la 26 Martie pentru pl. Nicorești, afară de com. Brăhășești, Țepu și Buciumeni, adăugându-se însă com. Barcea și Cormești, la 27 Martie pentru comunele, Homocea Buciumeni, Țepu, Valea rea, Gohor și Brahășești; și la 28 Martie pentru plășile Berheciu și Zeletin, afară de comunele; Homocea, Valea rea și Gohor.

Societate.—În orașul nostru s'aŭ pus bazele soc. filantropice Armeană, al cărui comitet a fost constituit astfel: d. A. Pisoski, ca președinte; Ch. Romașcan, vice-președinte; O. Ovanes Lazăr, A. Iacob și Gh. Ovanes ca membri. Casier C. Gaspar și secretar Nicu Popovici.

Societatea în scopul mărireĭ fondului, va da un bal în seara de 15 Februarie c., în salonul Mesrobeanu din localitate.

Tâlhărie. — Patru necunoscuți, bănuiți a fi din Cudalbi (Covurluiŭ), carĭ erau în o sanie trasă de 2 cai, eșind înaintea lui Zamfir Vasile din com Borcea, în dreptul pădurului „Rateș", dintre Matca-Tecuciŭ, după ce l'aŭ bătut l'aŭ jefuit în urmă și de suma de 100 leĭ ce avea asupră'ĭ.

TARGOVIȘTE.-Imprudență. —Eri seară, mai mulțiĭ sătenĭ din Brănișteа se aflaŭ la o masă de nuntă, la Maria Ștefan Popa.

Unul din eĭ, Soare Popa, voind să încarce un revolver, arma a luat foc, din causa nebăgăreĭ de seamă cu care a umblat, rănind pe Anica Ispas Stan Vlad. Glonțul i s'a oprit în piciorul stâng. Victima a fost adusă la spital.

De la primărie.—Consiliul comunal este convocat pentru Luni, 12 Februarie la orele 4 d. a., având de rezolvat numerosse contestațiuni electorale.

Sanitare. — În comunele Gabia și Căiuș s'a declarat epidemia de scarlatină, iar în Priboiu epidemia de tuse convulsivă.

De la cercul cultural «Tinerimea».—În sala cercului cultural „Tinerimea" a ținut d. avocat C. Danescu o dizertație despre: „Economia politică și morală.

VASLUIU.—Itinerarul consiliului de revizie. — De la 15—24 Februarie la Pungești, 27 Februarie până la 7 Martie la Negrești, de la 10—19 Martie la Cădești, de la 21—28 Martie în orașul Vaslui și de la 27—29 Martie se vor judeca apelurile.

Ofrandă. — D. Senhaus, pescarul moșieĭ Dumești, a dat 100 leĭ pentru spitalul din Pungești.

Dacă voiți să câștigați o avere colosală?

Grăbiți-vă de a vă abona la — ZIARUL —

UNIVERSUL

cel mai răspândit ziar din țară, cel mai bine informat, și cel mai în curent cu întreaga mișcare politică, economică și financiară din țară și din streinătate.

Corespondenți speciali în: Paris, Berlin, Londra, Viena, Budapesta, Roma, Sofia, Constantinopol, etc.

SINGURUL ZIAR INDEPENDENT ȘI IMPARȚIAL

Cu începere de la 15 Februarie Ziarul „UNIVERSUL"

dă următoarele însemnate premiĭ la abonații sĕĭ:

1. Un mare premiŭ de 1200 Leĭ;
2. 2 premiĭ de câte 250 Leĭ;
3. Treĭ lozuri întregĭ ale Loteriĕeĭ de Stat Român purtând No. 52.583, 52.584 și 52.599.
4. 5 premiĭ de câte 100 Leĭ;
5. 4 premiĭ de câte 40 Leĭ;
6. 10 abonamente pe un an la „Universul" 180 Leĭ;
7. 10 abonamente pe 6 luni 91.50;
8. 10 abonamente pe 3 luni 46.50;

În cazul cel mai norocos se poate câștiga

900.000 Leĭ

adică cu nimic se poate dobândi o

AVERE ENORMĂ!

«UNIVERSUL» pregătește, frumoase surprize numerosilor sĕi cititorĭ.

Pe lângă acestea abonații vor mai primi gratis un frumos roman intitulat:

În Palatul Louvre din Paris

tipărit înadins pentru abonații ziaruluĭ „Universul".

De asemenea toți abonații primesc gratuit *Universul Literar*, ziar săptămânal, care conține, pe lângă o bogată materie literară și o frumoasă ilustrație în culorĭ.

Abonamentele la «UNIVERSUL» sunt cele mai ieftine:

Pentru 1 an leĭ 18;
„ 6 luni „ 9.15;
„ 3 „ „ 4.65.

Abonații, spre a participa la tragerea premiilor de mai sus, vor primi:

Pentru un an 25 bonurĭ de premiĭ;
Pentru șease luni 10 bonurĭ de premiĭ;
Pentru treĭ luni 3 bonurĭ de premiĭ

O AMINTIRE
DIN RĂZBOIUL DE LA 1877—78

În calitate de maior ajutor al comandantuluĭ regimentuluĭ 14 și comandant de batalion, după ce am luat parte cu regimentul în luptele și asaltul din 30 August până la 8 Octombrie 1877; și după luptele din ziua și din seara de 7 Octombrie, am rămas noaptea cu regimentul 14 și comandant al trupelor de infanterie ale diviziei 4-a retrase după câmpul de luptă în pozițiunile întărite.

În ziua de 8 Octombrie se decide ca brigada Cantili căreia i se atașase ca importanță un ofițer superior de stat major distins pentru timpul de pace, să pornească de la Grivița la Etropol dincolo de riul Vidu. Brigada se compunea din regimentul 7 linie comandat de maiorul Pega, reg. 14 dorobanți, un batalion vânători comandat de maiorul Jiossan și o baterie comandată de căpitanul Grămăticescu; la orele 10 noaptea trecând Vidul pe la Riben, ajungem la Etropol, așezându-se brigada în poziține, la stânga armatei rușești grenadirii Ganeski, sub comanda generalului rus Cernodubow.

Inamicul până la sosirea brigadeĭ noastre își avea avanposturile dincoace de riul Vidu, pe măsura avansăriĭ avanposturilor noastre, inamicul își retrage avanposturile trecând Vidul, ocupând pozițiunile înalte din dreapta și din stânga de valea Plevneĭ.

După sosirea trupelor din garda imperială rusă, cercul de înconjurarea Plevneĭ, era atât de forte, în cât încercarea generalissimului Osman, de eșire, a fost mai mult un act de justificare a capitulăriĭ sale, de cât un proect de a-și face drum spre Orhania. Acest drum era cu neputință să-l efectueze; când chiar victorios ar fi avansat, avea armata română în spatele sĕŭ, care i-ar fi oprit mersul înainte.

În ziua de 25 Noembrie primim la brigadă, care era în linia întâĭ,—în a doua se afla acea a colonelului Borănescu—pe generalul Totleben însoțit de colonelul Dunca. D-sa ne comunică cam în secret că peste două zile va eși din Plevna Osman-Pașa cu trupa, ca să rupă lanțul de înconjurare de pe riul Vidu; fără să ne arate de la cine avea d-sa o atât de exactă informațiune.

În seara zilei de 27 Noembrie pornesc cu batalionul și cu un altul din al 16 regiment brigada Borănescu comandat de maiorul Alexandru Jipa, să iaŭ dispozițiunĭ de luptă, fiind încunoștiințați că inamicul va eși în acea noapte; ne urmează și o baterie de artilerie, acea a căpitanuluĭ Alexandrescu.

Pe la orele 10 noaptea se aud sgomote și mișcărĭ de trupe ale inamicului scoborând după înălțimĭ în vale spre Vid; fac cu trupa o mișcare înainte rezemând aripa stângă a batalionului spre Vid și dispozez ca trupa să facă șanțurĭ adăpoaste. Un sgomot și mișcărĭ de trăsurĭ, mĕ făcean să cred că inamicul a început să treacă Vidul, ca să ne surprindă; profit de întunecimea nopțiĭ și apropiindu-mĕ de riŭ, observ că infanteria inamică era în gioată pe țărmul riuluĭ construind podețe prin căruțe unite, începând de la barajul făcut pe Vid de către distinsul căpitan Crăiniceanu, actual general. Riul Vid, apă torențială de munte, are o adâncime ordinară de 80 cm., curge foarte repede pe un pat pietros, și dacă barajul s'ar fi putut termina ar fi inundat valea Plevneĭ unde negreșit trupele inamicului trebuia să scoboare din pozițiunile ce aveaŭ pe înălțimi, și ar fi fost un mare obstacol pentru inamic să nu poată cu trupa să iasă de cât pe șosea, ca să treacă riul Vid pe podul șoseleĭ.

Revĭ la trupă, încunoștiințând brigada că inamicul a început trecerea Vidului și că continuă oprindu-se pe țărmul de dincoace al riuluĭ.

În zorile zileĭ de 28 Noembrie, după ce ni se aruncă numeroase obuze pe toată linia de artileria turcă din înălțimele Susurluĭ și Muntele Verde, ca un uragan în strigăte de repede cu atâta elan asupra liniei noastre, coprinzând cu trupa un front de o întindere cam de 600 metrĭ, prin împușcăturĭ și săriturĭ, având printre rinduri foarte puținĭ ofițerĭ călărĭ chiar șefiĭ mai mariĭ și de fapt eraŭ pe jos, vociferând și gesticulând la trupă, iar printre rinduri lăzĭ cu cartușe de rezervă atașate pe caĭ, dirijindu-se mai mult pe dreapta liniei trupelor rușești; cu ambele batalioane, printr'o mișcare de ocolire cu aripa stângă înainte, ajungusem în spatele aripeĭ sale drepte, având două companiĭ în tirailloriĭ, le întăresc cu batalioanele făcând focurĭ asupra inamicului, care respingea linia trupelor rușești până aproape de satul Trestenic, distanță treĭ chilometri.

De odată se aud semnalele inamicului de retragere și de încetarea focurilor, iar de pe podul înalt al riuluĭ Vidu dominator al pozițiuniĭ câmpului de luptă la o mare întindere, se vedea generalisimul Osman arborând drapelul alb.

Acum coada coloaneĭ inamică era la o depărtare de o mie metri de Vid și începea retragerea în ordine strânsă pe tabere, pe când cel din capul coloaneĭ de atac se retrăgeaŭ foarte repede în desordine, aruncând unĭ armele în apa Viduluĭ, trecându-l pe la dreapta și stânga podului, altĭi pe pod.

De odată cu aceștia trec Vidul cu ambele batalioane, pe podețele de căruțe formate de inamic, lăsând pe câmp serviciul de brancardieriĭ ca împreună cu aceia ruseș să ridice morțiĭ și răniții; și-mĭ așez trupa în repaos rezemată pe șoseaua Plevneĭ.

După o oră vedem pe marele duce Nicolae, cu statul seŭ major compus de numeroșĭ generalĭ, oprindu-se la capătul podului, adăstând să i se prezinte generalisimul Osman; acesta însoțit de colonelul Cerkez în timpul când am trecut Vidul, dedese sabia sa Majestății Sale Regelui.

La orele 2 p. m. după ce m'am întrunit cu regimentul, am trecut înapoĭ Vidul la Etropol, unde aveam depozitul, pentru ca a doua zi să escortez cu regimentul la luptele și asaltul din 30 August până la 8 Octombrie 1877; și după luptele din ziua și din seara de 7 Octombrie, am rămas noaptea cu regimentul 14 și comandant al trupelor de infanterie ale diviziei 4-a retrase după câmpul de luptă în pozițiunile întărite.

În ziua de 8 Octombrie se decide ca brigada Cantili căreia i se atașase ca importanță un ofițer superior de stat major distins pentru timpul de pace, să pornească de la Grivița la Etropol dincolo de riul Vidu. Brigada se compunea din regimentul 7 linie comandat de maiorul Pega, reg. 14 dorobanți, un batalion vânători comandat de maiorul Jiossan și o baterie comandată de căpitanul Grămăticescu; la orele 10 noaptea trecând Vidul pe la Riben, ajungem la Etropol, așezându-se brigada în poziține, la stânga armatei rușești grenadirii Ganeski, sub comanda generalului rus Cernodubow.

Inamicul până la sosirea brigadeĭ noastre își avea avanposturile dincoace de riul Vidu, pe măsura avansăriĭ avanposturilor noastre, inamicul își retrage avanposturile trecând Vidul, ocupând pozițiunile înalte din dreapta și din stânga de valea Plevneĭ.

După sosirea trupelor din garda imperială rusă, cercul de încon